Dosar nr. 4-404/2026
Nr. PIGD 4-26018554-12-4-17022026
Culciu Ivan - art. 353 alin. (1) Cod contravențional

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

03 august 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Gheorghe Ciobanu
Grefier – Roxana Rufina Șeremet
Nicoleta Popovici

Cu participarea:
Agentului constatator al IP Buiucani al DP a mun. Chișinău – Sergiu Cîrpă

În lipsa:
Contravenientului – Ivan Culciu
Victimei – Virginia Dumitrașco

a examinat în ședință de judecată publică, cauza contravențională pornită în privința lui Culciu Ivan, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în mun.Chișinău *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova,-

a c o n s t a t a t :

La 16.02.2026 în Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani a fost înregistrat dosarul contravenţional întocmit pe numele făptuitorului Culciu Ivan de către agentul constatator al IP Buiucani, Cîrpa Sergiu pe faptul săvârşirii contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravenţional, care a fost repartizat în mod automat-aleatoriu pentru examinare de către judecătorul Gheorghe Ciobanu.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 217890 din 11.02.2026, perfectat de către agentul constator Cîrpa Sergiu, s-a constatat că, *la data de 25.01.2026 ora 08:39 cet. Culciu Ivan, *****, a transmis mai multe mesaje cu conținut denigrător și înjositor pe aplicația „WhatsApp" OUP al SUP al IP Buiucani, Virginia Dumitrașco, cale la moment se afla în serviciul în cadrul Grupei Operative a IP*

Buiucani, prin ce a comis contravenția prevăzută la art. 353 alin. (1) Cod contravențional.

Poziția și prezența participanților în proces

Agentul constatator Cîrpa Sergiu din cadrul IP Buiucani în cadrul ședinței de judecată a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție și a solicitat aplicarea amenzii și a specificat că la faza examinării procesului-verbal cu privire la contravenție a recunoscut comiterea faptei și anume că ar fi jignit-o pe ofițerul de urmărire penală Virginia Dumitrașco.

Făptuitorul Culciu Ivan în ședință de judecată fiind legal citat despre data, ora și locul ședințelor de judecată acesat nu s-a prezentat, iar la data d e15 iunie 2026 la adresa electronica a instanței de judecată jci@justice.md a depus cerere privind examinarea cauzei în lipsa sa.

Totodată a indicat că s-a întâlnit cu Verginia Dumitrașco întâmpător în fața IP Buiucani și el și-a cerut scuze și i-a explicat acesteai că atunci era sub influența emoțiilor și înțelege că nu a fost frumos gestul făcut de el și realizează că așa ceva nu trebuia să facă.

A lăsat la discreția instanței ca să decidă.

Victima Verginia Dumitrașco fiind legal citată despre data, ora și locul ședințelor de judecată acesat nu s-a prezentat

Astfel, instanța de judecată consideră că au fost întreprinse toate măsurile posibile de citare a făptuitorului și pretinsei victime și ținând cont de prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, precum şi având în vedere practica Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Ponomaryov vs. Ucraina şi Avramenco vs. Moldova) instanța judecătorească concluzionează că, amânarea examinării cauzei nu poate fi nelimitată, fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care are cunoștință.

În plus, CtEDO reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 277-A, p. 13, § 31). Atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă şi de a se apăra.

Respectiv, instanța a apreciat posibilă examinarea cauzei, în absența pretinsei victime și a făptuitorului care au fost legal citați.

Examinarea fondului cauzei

Examinând materialele cauzei şi verificând procesul-verbal cu privire la contravențiile sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 217890 din 11.02.2026, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Botanica, al DP a mun. Chișinău, Cîrpa Sergiu, în acţiunile lui Culciu Ivan s-a reținut săvârșirea

contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravențional și s-a constatat că, *la data de 25.01.2026 ora 08:39 cet. Culciu Ivan, *****, a transmis mai multe mesaje cu conținut denigrător și înjositor pe aplicația „WhatsApp" OUP al SUP al IP Buiucani , Virginia Dumitrașco, cale la moment se afla în serviciul în cadrul Grupei Operative a IP Buiucani.*

În conformitate cu prevederile ar. 400 alin. (5) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție au fost remise conform competenței materiale și teritoriale spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău sediul Buicani.

În drept, în conformitate cu art.8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin.(1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieşind din prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravenţional, inclusiv contravenţiile prevăzute la art.353 din acelaşi cod, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar ulterior prin prisma alin. (5) din acelaşi articol, procesul-verbal cu privire la contravenţiile prevăzute la art. 353 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente, în acest caz, fiind respectate condiţiile cu privire la competenţa de examinare a cauzei.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art.458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(4) din acelaşi cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce onferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei,* § 35, din 01 februarie

2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată supune verifcicării legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 217890 din 11.02.2026.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”,* cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art.442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La caz, procesul-verbal a fost încheiat în absența făptuitorului Culciu Ivan, fapt care nu a fost certificat în conformitate cu prevederile art. 443 alin. (6) Cod contravențional .

Conform, art. 443 alin. (6) Cod contravențional *Faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.*

Totodată, instanța nu consideră că lipsa certificării prin semnătura a cel puțin un martor a absenței făptuitorului la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție nu atrage nulitatea absolută a actului contestat și nici nu afectează fondul cauzei.

Mai mult, contravenientul a avut posibilitatea reală de a-și formula apărarea atât în fapt cât și în drept cu privire la fapta imputată, drept care i-a fost asigurat și de către instanța de judecată, însă acesta a renunțat la dreptul său, or, acesta fiind legal citat nu s-a prezentat în instanța de judecată și a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Prin urmare, analizând cuprinsul procesului – verbal cu privire la contravenție, prin raportare la prevederile legale ce reglementează sancţiunea nulităţii absolute a procesului-verbal, instanța constată că acesta corespunde exigențelor prevăzute de art. 443 și art. 445 din Codul contravenţional.

Concomitent, instanţa notează că atât cauza, cât şi natura acuzaţiei au fost formulate destul de clar, prin indicarea faptei incriminate şi a încadrării juridice corespunzătoare Codului contravenţional, astfel încât să fie percepută învinuirea adusă şi consecinţele care pot surveni, iar prin aceasta nu este afectat esenţial vreun drept al făptuitorului şi nu reprezintă un temei de nulitate absolută al procesului verbal, prevăzut la art.445 din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, şi Curtea Constituţională a menţionat cu titlu de exemplu că un caz de omisiune a indicării ocupației contravenientului sau oficiului care i-a eliberat actul de identitate, în mod evident sunt irelevante sau insignifiante în raport cu fondul cauzei, iar în asemenea situații ar fi imposibil de susținut că statul și-a onorat obligațiile procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați (*par. 41 din Hotărârea Curţii nr. 32 din 29 noiembrie 2018, prin care s-au declarat neconstituționale articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 ale Codului contravențional*).

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a procesului verbal este lăsată la latitudinea fiecărui sistem

de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (*cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999*).

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI07 217890 din 11.02.2026, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 217890 din 11.02.2026 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea lor probatorie nu trebuie exclusă şi inclusiv instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art.425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Culciu Ivan este învinuit precum că a comis contravenția prevăzută de art. 353 alin. (1) din Codul contravenţional.

Prin urmare, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 217890 din 11.02.2026, care cuprinde poziţia personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenţiei comise şi descrierea acesteia (f.d.4);

- raportul de autosesizare de către OSUP al SUP a IP Buiucani Verginia înregistrat în R-2 al IP Buiucani cu nr. 1288 din 25.01.2026, prin care susține că la data de 25.01.2026 se afala în serviciul în cadrul Grupei Operative a IP Buiucano.

În timpul serviciului, la ora 08:39 min., prin intermediul aplicației „WhatsApp”, a recepționat mai multe mesaje cu conținut denigrator, adresate ei personal, ce vizează exercitarea atribuțiilor sale în calitate de reprezentant al organului de urmărire penală, precum și activitatea Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Buiucani, expediate de la abonatul cu numărul SIM +*****, logat cu denumirea „Ivan”.

Menționează că anterior, în gestiunea ei s-a aflat procesul penal înregistrat în REI-1 al IP Buiucani cu nr. 2020 din 11.11.2025, pornit în baza plângerii depuse de către cet. Culciu Ivan Mihail, a.n. *****, domiciliat în mun. *****, telefon *****, referitor la acțiunile pretins ilegale ale reprezentanților OCN „Credit Bun” S.R.L., cu sediul în mun. Chișinău, str. Ion Creangă nr. 5/3.

La data de 28.11.2025, procesul penal respectiv a fost expediat în adresa Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Buiucani, cu propunerea de a nu porni urmărirea penală, fapt despre care petiționarul Culciu Ivan a fost înștiințat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Ulterior, pe cazul menționat a fost emisă ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale de către procurorul din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Diana Ulinici.

Susține că, mesajele cu conținut denigrator au fost expediate de către petiționarul Culciu Ivan în adresa ei, fiind determinate de dezacordul acestuia față de propunerea cu care a fost remis procesul penal în adresa Procuraturii, precum și față de decizia finală adoptată.

Indică, că reieșind din cele expuse și din faptul că din conținutul materialelor acumulate se întrunesc elementele constitutive ale contravențiilor prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional, a solicitat înregistrarea materialului dat în REI-2 al IP Buiucani, al DP a mun. Chișinău, pentru examinarea conform legislației în vigoare.(f.d. 6-11);

- proces-verbal privind actele de constatare din 29.01.2026 a declarațiilor lui Culciu Ivan (f.d.12);

- proces-verbal din 06.02.2026 de audiere a victimei Dumitrașco Verginia cu anexele mesajelor recepționate (f.d.14-23).

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată de către agentul constatator și a fost înserată în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu Seria/Nr. MAI07 217890 din 11.02.2026.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată supra și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că *la data de 25.01.2026 ora 08:39 cet. Culciu Ivan, *****, a transmis mai multe mesaje cu conținut denigrător și înjositor pe aplicația „WhatsApp" OUP al SUP al IP Buiucani, Virginia Dumitrașco.*

Or, potrivit art. 19 şi 21 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, poliţiştii au atribuţii exhaustive în domeniul menţinerii, asigurării şi restabilirii ordinii, şi securităţii publice, inclusiv de a reacţiona prompt la orice solicitare în acest sens, iar acţiunile comise de terţi în scopul perturbării acestor activităţi, a priori necesită a fi sancţionate, în vederea asigurării realizării cu succes a scopurilor generale ale poliţiei, care are misiunea de a apăra drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanei prin activităţi de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii şi securităţii publice, de prevenire, investigare şi de descoperire a infracţiunilor şi contravenţiilor.

Mai mult, reieşind din prevederile art. 25 alin. (5) pct. 1), 3) sau 4) al aceleiaşi legi, în realizarea atribuţiilor de serviciu, poliţistul are împuterniciri de a solicita persoanelor, respectarea ordinii publice şi încetarea acţiunilor ilegale, iar, în caz de necesitate, pentru asigurarea respectării cerinţelor legale să intervină prin aplicarea forţei fizice, mijloacelor speciale sau a armei de foc din dotare, în condiţiile stabilite de lege, să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispoziţiile legale ori dacă sânt indicii că acestea pregătesc sau au săvârşit o faptă ilicită sau prejudiciabilă, precum și a persoanelor care solicită intrarea într-un perimetru restricţionat, precum şi să conducă la sediul unităţii de Poliţie persoanele care, prin acţiunile lor, periclitează viaţa sau sănătatea persoanelor, ordinea şi securitatea publică sau alte valori sociale ocrotite de lege, precum şi persoanele suspectate de săvârşirea unor fapte ilicite sau prejudiciabile, a căror identitate nu a fost stabilită în condiţiile legii.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei* (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanţa deduce că au existat într-adevăr acţiunile incriminate.

Instanţa precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce l-i s-a conferit, au obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitorului Culciu Ivan, care cert a ultragiat angajatul de poliţie în timpul exercitării atribuţiilor lor de serviciu, prevăzute inclusiv prin legea enunţată anterior şi mai mult lezându-i acesteia demnitatea umană şi reputaţia profesională.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că întradevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Culciu Ivan, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate lui Culciu Ivan, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravenţional.

În această ordine de idei, agenţii constatatori au făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare în acest caz va fi una temeinică. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Culciu Ivan pe semnele contravențiilor prevăzută de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, fiind recomandată aplicarea sancţiunii de amendă minima.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar

faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante instanța de judecată apreciază în contextul art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, comiterea pentru prima dată a unei fapte contravenționale, deoarece la materialele cauzei nu au fost administrate probe contrare şi nici nu s-a invocat faptul dat, iar în calitate de circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

Respectiv, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art.353 alin. (1) din Codul contravențional, or în conformitate cu art.22 din Constituția Republicii Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii, contravenţia incriminată conform art. 353 alin. (1) prevedea o sancţiune cu amendă de la 10 la 25 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art.37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravențiilor prevăzute la art.78^1 și 318^1 Cod contravențional, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitorului, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei, precum și ținând cont de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente penale sau contravenţionale în privinţa sa.

În baza celor enunțate supra, având în vedere circumstanțele cauzei şi prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanța de judecată constată vinovăția lui Culciu Ivan, în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din acelaşi cod și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 20 unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă suma de 1000 lei.

Or, instanţa notează că, în conformitate cu art.32 alin. (1), (2) şi (3) din Codul contravenţional, sancţiunea contravenţională este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârşit o contravenţie, iar punctele de penalizare fiind aplicabile şi ca sancţiune complementară.

Pe de altă parte, principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art.7 din Convenție, din care denotă că este absolut

necesar să existe un temei legal pentru condamnare şi pentru aplicarea pedepsei, iar sarcina Curții este aceea de a se asigura că, la momentul în care acuzatul a săvârșit fapta pentru care a fost trimis în judecată şi condamnat, exista o dispoziție legală care pedepsea fapta şi că pedeapsa aplicată nu depășește limitele stabilite de dispoziția respectivă [Coëme şi alții împotriva Belgiei, par. 145; Del Río Prada împotriva Spaniei (MC), par. 80].

De asemenea, instanţa va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, acesta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată consideră că în privinţa lui Culciu Ivan poate fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate, în cuantumul nominalizat, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta.

În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460, 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Culciu Ivan, născut la *****, IDNP *****, se recunoaşte vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în mărime de 20 (douăzeci) unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 1000 (o mie) lei.

Se explică lui Culciu Ivan că, în conformitate cu art.34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral. .

Hotărâre motivată pronunțată în ședință publică la 03 august 2026.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul Gheorghe Ciobanu